

Sygn. akt: I C 559/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 3 kwietnia 2018 r.

Sąd Rejonowy w Giżycku I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Bogusława Olszewska - Wojgienica
Protokolant:	starszy sekretarz sądowy Elwira Stopińska

po rozpoznaniu w dniu 26 marca 2018 r. w Giżycku

sprawy z powództwa M. P. (1)

przeciwko (...) Towarzystwu (...) S.A. z siedzibą w W.

o zapłatę

1. Zasądza od pozwanego (...) Towarzystwa (...) S.A. z siedzibą w W. na rzecz powoda M. P. (1) kwotę 34.400 zł (trzydzieści cztery tysiące czterysta zł 00/100) z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 26.09.2016 r. do dnia zapłaty;
2. Zasądza od pozwanego (...) Towarzystwa (...) S.A. z siedzibą w W. na rzecz powoda M. P. (1) kwotę 6.161,41zł (sześć tysięcy sto sześćdziesiąt jeden zł 41/100) z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 26.09.2016 r. do dnia zapłaty.
3. Umarza postępowanie w części dotyczącej żądania kwoty 889,66zł.
4. Zasądza od pozwanego (...) Towarzystwa (...) S.A. z siedzibą w W. na rzecz powoda M. P. (1) kwotę 3.617zł tytułem zwrotu kosztów postępowania;
5. Oddala powództwo w pozostałej części.
6. Nakazuje pozwanemu (...) Towarzystwu (...) S.A. z siedzibą w W. uiszczenie na rzecz Skarbu Państwa – kasy Sądu Rejonowego w Giżycku kwoty 3.360,15zł tytułem opłaty sądowej i poniesionych w sprawie wydatków.

Sygn. akt. I C 559/17

UZASADNIENIE

Powód M. P. (1) wniósł przeciwko (...) S.A. z siedzibą w W. pozew o zapłatę kwoty 34.400,00 zł wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 19.02.2016 r. do dnia zapłaty tytułem zadośćuczynienia za krzywdę oraz kwoty 4.691,07 zł wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 01.03.2016 r. tytułem odszkodowania, a także ustalenie odpowiedzialności pozwanego na przyszłość. Nadto powód zażądał zasądzenia na swoją rzecz kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych, ewentualnie w razie złożenia spisu kosztów, zgodnie z jego wyliczeniem.

W uzasadnieniu wskazał, że w dniu 12.12.2015 r. doszło do wypadku drogowego, podczas którego powód M. P. (1), jako pasażer motocykla został potrącony przez samochód osobowy. Sprawca zdarzenia posiadał obowiązkowe ubezpieczenie OC u pozwanego (...) S.A. z siedzibą w W.. W wyniku zdarzenia powód doznał złamania trzonu kości udowej prawej, poprzecznego z przemieszczeniem odłamów oraz potłuczenia ciała. W dniu 15.12.2015r. został poddany w Wojewódzkim (...) w O. operacji zamkniętej repozycji złamania ze stabilizacją przy pomocy gwoźdźcia udowego anatomicznego ryglowanego dynamicznie, po czym w dniu 18.12.2015r. został wypisany do domu z zaleceniem dalszego leczenia w poradni ortopedycznej. Powód w dniu 30.12.2015r. udał się na kontrolę do (...) Wojewódzkiego (...) w O., podczas której zdjęto mu szwy i zalecono chodzenie o kulach bez obciążania uszkodzonej kończyny. Leczenie M. P. (1) nie zostało jeszcze zakończone, gdyż musi zostać poddany kolejnemu zabiegowi chirurgicznemu usunięcia zespolenia. W związku z doznanymi obrażeniami powód miał poważne problemy z codziennym funkcjonowaniem. Bardzo przeżył wypadek drogowy, w którym uczestniczył i do dnia dzisiejszego czuje lęk podczas konieczności uczestniczenia w ruchu drogowym. W związku z doznanymi obrażeniami M. P. (1) nie uczęszczał na zajęcia szkolne oraz znacznie ograniczyła się jego aktywność fizyczna. Nadto, musiał zmienić szkołę z powodu barier architektonicznych, gdyż w dotychczasowym T. (...) w G. nie był w stanie samodzielnie się poruszać, dlatego musiał rozpocząć naukę w Liceum Ogólnokształcących nr (...) w G., który jest budynkiem parterowym. Przed zdarzeniem powód był aktywny fizycznie, często grał w piłkę nożną, zaś po zdarzeniu zabroniono mu wykonywania wszelkich czynności związanych z nadmierną eksploatacją uszkodzonej kończyny. Biorąc po uwagę intensywność cierpienia psychicznego i fizycznego M. P. (1), czas ich trwania oraz następstwa zasadnym jest przyznanie kwoty 40.000,00 zł tytułem zadośćuczynienia. Uwzględniając kwotę 5.600,00 zł wypłaconą przez pozwanego w postępowaniu likwidacyjnym, na roszczenie objęte pozwem składa się pozostała do uiszczenia kwota zadośćuczynienia w wysokości 34.400,00 zł. Ponadto, w związku z wypadkiem powoda jego rodzice doznali szkody w łącznej wysokości 4.691,07 zł, na którą składały się koszty dojazdów do Wojewódzkiego (...) w O. prywatnym samochodem w kwocie 1.276,73 zł, koszty dojazdów do Wojewódzkiego (...) w O. autobusem oraz taksówką w kwocie 57,80 zł, koszty opłat parkingowych w kwocie 108,00 zł, koszty zabiegów terapeutycznych w kwocie 2.090,00 zł, koszty zakupu środków medycznych, leków i artykułów higienicznych w kwocie 268,88 zł. Ponadto, powód domagał się zasądzenia kosztów opieki osoby trzeciej, której potrzebował w codziennych czynnościach ze względu na doznane obrażenia. Do chwili obecnej leczenie powoda M. P. (1) nie zostało zakończone, gdyż czeka go jeszcze zabieg usunięcia zespolenia, który może spowodować wystąpienie dalszej krzywdy oraz szkody majątkowej, z uwagi na co uzasadnione jest żądanie ustalenia odpowiedzialności pozwanego na przyszłość za skutki zdarzenia drogowego z dnia 12.12.2015r.

Pozwany (...) S.A. z siedzibą w W. wniósł o oddalenie powództwa w całości oraz zasądzenie na swoją rzecz kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych. Wskazał, że na etapie postępowania likwidacyjnego wypłacił powodowi kwotę 5.600,00 zł tytułem zadośćuczynienia oraz kwotę 616,00 zł tytułem opieki osób trzecich. Wypłacona kwota zadośćuczynienia jest kwotą odpowiednią oraz doprowadziła do pełnej kompensacji doznanych przez powoda krzywd i cierpienia. W ocenie pozwanego dolegliwości powoda nie uzasadniają długotrwałości skutków przedmiotowego wypadku i zapłaty dodatkowej kwoty zadośćuczynienia. Pozwany wskazał, że powód M. P. (1) nie przedłożył dalszej dokumentacji medycznej uzasadniającej kontynuowanie leczenia oraz nie wykazał, aby dolegliwości w dalszym ciągu uniemożliwiały mu normalne funkcjonowanie czy aktywność fizyczną, w związku z czym wysokość roszczenia powoda należy uznać za nieudowodnioną. W ocenie pozwanego roszczenie powoda w zakresie odszkodowania również należy uznać za nieudowodnione. Wprawdzie przedłożył on faktury VAT np. za prywatne zabiegi rehabilitacyjne oraz pomoc psychologiczną, jednakże nie wykazał, że brak było możliwości ich odbycia w ramach N. (...). Nadto, pozwany zakwestionował wysokość kosztów dojazdu prywatnym samochodem wskazując, że powód nie wykazał zasadności codziennych jego odwiedzin przez rodziców w szpitalu. Odnosząc się zaś do wniosku o ustalenie odpowiedzialności pozwanego na przyszłość wskazał, że on bezprzedmiotowy i winien podlegać oddaleniu.

Powód M. P. (1) w piśmie z dnia 16.02.2018r. dokonał zmiany żądania pozwu, w taki sposób, iż wniósł o zasądzenie od pozwanego na rzecz powoda ponad dochodzoną dotychczas kwotę 39.092,00 zł dalszej kwoty 4.300,32 zł, tj. łącznie zasądzenie kwoty 42.502,66 zł. Jednocześnie cofnął powództwo w zakresie kwoty 889,66 zł. W uzasadnieniu wyjaśnił i wskazał, że na żądaną kwotę 4.300,32 zł składa się koszt opieki sprawowanej nad powodem przez osoby trzecie

wyliczony - przy przyjęciu, iż powód wymagał pomocy przez okres około 6 tygodni w zakresie 6 godzin dziennie, następnie przez około 2 miesiące w zakresie 2 godzin dziennie - w następujący sposób, tj. 6 tygodni x 7 dni = 42 dni; 42 dni x 6 godzin = 252 godziny oraz 2 miesiące, tj. 60 dni x 2 godziny = 120 godziny, co łącznie daje 372 godziny. Jako stawkę roboczogodziny przyjęto kwotę 11,56 zł, co po dokonaniu stosownych wyliczeń daje kwotę 4.300,32 zł (372 godziny x 11,56 zł). Powód cofnął pozew w zakresie kwoty 889,66 zł tytułem doznanej szkody, bowiem kwota 4.691,07 zł żądana tytułem odszkodowania w skutek omyłki rachunkowej została mylnie wskazana, w rzeczywistości winna ona wynosić 3.801,41 zł.

(pismo procesowe pełnomocnika powoda z dnia 16.02.2018r. – k . 164-165)

Pozwany (...) S.A. z siedzibą w W. wniósł o oddalenie powództwa, także w zakresie zmienionym pismem pełnomocnika powoda z dnia 16.02.2018r. W ocenie pozwanego powód nie wykazał wysokości dochodzonego roszczenia oraz zasadności przyjęcia kwoty 11,56 zł za godzinę opieki, dlatego jego roszczenie jako nieudowodnione powinno podlegać oddaleniu w całości.

(pismo procesowe pełnomocnika pozwanego z dnia 05.03.2018r. – k. 174-175)

Sąd ustalił, co następuje:

W dniu 12 grudnia 2015r. doszło do wypadku komunikacyjnego polegającego na potrąceniu motocykla, którego pasażerem był M. P. (1) przez samochód osobowy. Sprawca zdarzenia posiadał obowiązkowe ubezpieczenie OC w (...) S.A. z siedzibą w W.. Sprawca wypadku drogowego A. H. wyrokiem Sądu Rejonowego z dnia 30 grudnia 2015r. został skazany go na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby 2 lat, na mocy którego orzeczono również na rzecz pokrzywdzonego M. P. (1) nawiązkę w kwocie 2.000 złotych.

(dowód: wyrok Sądu Rejonowego w Giżycku z dnia 30.12.2016r. w sprawie o sygn. akt II K 106/16 – k. 193 akt sprawy II K 106/16)

W wyniku zdarzenia M. P. (1) doznał złamania trzonu kości udowej prawej, poprzecznego z przemieszczeniem odłamów oraz potłuczenia ciała. Z miejsca zdarzenia powód został zabrany przez karetkę pogotowia do Szpitala (...) sp. z o.o. w G., a następnie przetransportowany do Wojewódzkiego (...) w O., gdzie w dniu 15 grudnia 2015r. dokonano u niego zamkniętej repozycji złamania ze stabilizacją przy pomocy gwoźdźca udowego anatomicznego ryglowanego dynamicznie. Następnie w dniu 18 grudnia 2015r. M. P. (1) został wypisany ze szpitala z zaleceniem dalszego leczenia w poradni ortopedycznej oraz w dalszej kolejności poddania się zabiegowi usunięcia zespolenia.

(dowód: zeznania świadka M. P. (2) – k. 102-103, historia zdrowia i choroby – k. 15-29)

W dniach 12-16 grudnia 2015r. rodzice powoda M. P. (2) i M. P. (3) odwiedzali małoletniego wówczas syna M. P. (1) w Wojewódzkim (...) w O., zaś w dniu 18 grudnia 2015r. odebrali go ze szpitala. W dniach 30 grudnia 2015r., 27 stycznia 2016r., 09 marca 2016r., 20 kwietnia 2016r., 22 czerwca 2016r. oraz 19 sierpnia 2016r. małżonkowie dowozili syna na wizyty kontrolne do (...) Wojewódzkiego (...) w O..

(dowód: specyfika wyjazdów – k. 34-42)

Powód M. P. (1) w związku z doznanymi obrażeniami musiał korzystać z zabiegów psychoterapeutycznych w Gabinetie Psychoterapeutycznym (...) E. S. oraz z zabiegów rehabilitacyjnych w Gabinetie Rehabilitacyjnym P. K. w G., których łączny koszt wyniósł 2.090,00 zł.

(dowód: faktury VAT – k. 43-44)

W związku ze stanem powoda M. P. (1) konieczny był zakup środków medycznych, leków i artykułów higienicznych, w tym taboretu prysznicowego na łączną kwotę 268,88 zł.

(dowód: paragony fiskalne – k. 45-46)

Powód M. P. (1) dokonał zgłoszenia szkody, jaką poniósł w wyniku zdarzenia drogowego w dniu 12 grudnia 2015r. do pozwanego (...) S.A. z siedzibą w W., w którym sprawca zdarzenia posiadał obowiązkowe ubezpieczenie OC. Szkoda została zarejestrowana pod numerem (...).

(dowód: pismo pozwanego z dnia 27.01.2016r. – k. 49-50)

Pozwany (...) S.A. z siedzibą w W. w postępowaniu likwidacyjnym przyznał powodowi kwotę 5.600,00 zł tytułem zadośćuczynienia za doznaną krzywdę oraz kwotę 616,00 zł z tytułu opieki osób trzecich. Uznał zasadność opieki w zakresie czasowym 4 tygodni po 2 godziny dziennie oraz następnych 3 tygodni po 1 godzinie dziennie, przy czym do wyliczenia przyjął stawkę 8,00 zł za godzinę opieki.

(dowód: pismo pozwanego z dnia 19.02.2016r. – k. 51, pismo pozwanego z dnia 26.09.2016r. – k. 47-48)

Powód M. P. (1) pismem z dnia 25 sierpnia 2016r. złożył reklamację od stanowiska pozwanego zarzucając rażące zaniżenie wypłaconej kwoty zadośćuczynienia oraz nieuzasadnioną odmowę wypłaty należnego odszkodowania. Powód zażądał dodatkowej kwoty 64.400,00 zł tytułem zadośćuczynienia za doznaną krzywdę, kwoty 4.691,07 zł tytułem odszkodowania za doznaną szkodę oraz kwoty 4.335,00 zł tytułem zwrotu kosztów opieki osoby trzeciej. Wskazał, że przy ustalaniu kwoty żądanej tytułem opieki osoby trzeciej przy ustalaniu roboczogodziny pomocniczo zastosował miernik najniższego wynagrodzenia za pracę obowiązującego w 2016r., dokonując następującego wyliczenia $1.850,00 \text{ zł (minimalne wynagrodzenie)}/160 \text{ (przeciętna liczna godzin przepracowanych w miesiącu przy zatrudnieniu na pełny etat)} = 11,56 \text{ zł}$. Następnie przyjmując, iż poszkodowany potrzebował opieki osoby trzeciej od dnia 18 grudnia 2015r. do dnia 20 kwietnia 2016r., tj. przez 125 dni po 3 godziny dziennie, przy przyjęciu roboczogodziny w wysokości 11,56 zł, zasadna z tego tytułu jest kwota 4.335,00 zł ($125 \text{ dni} \times 3 \text{ godz.} \times 11,56 \text{ zł}$).

(dowód: reklamacja powoda z dnia 25.08.2016r. – k. 52-58)

W dniu zdarzenia powód M. P. (1) miał 15 lat, aktualnie ma 18 lat. Powód bardzo przeżył wypadek, gdyż przed zdarzeniem był osobą aktywną fizycznie. Wymagał kilku spotkań terapeutycznych, aby zminimalizować kryzys psychiczny z tytułu zaistniałego zagrożenia życia i doznanego uszczerbku na zdrowiu. W związku z wypadkiem powód miał stany lekowe oraz budził się w nocy. Z uwagi na bariery architektoniczne zmuszony był zmienić szkołę z Technikum Elektrycznego na Liceum. Powód przed wypadkiem uczył się w Technikum Elektrycznym w G. na kierunku informatyka, gdyż interesował się grafiką komputerową, W związku ze zdarzeniem jego plany zawodowe musiały ulec zmianie. Przed zdarzeniem M. P. (1) uprawiał aktywnie sport, biegał i grał w piłkę nożną.

(dowód: zeznania świadka M. P. (2) – k. 102-103)

Rodzaj doznanego przez powoda urazu w postaci złamania trzonu kości udowej prawej, poprzecznego z przemieszczeniem odłamów wymagał leczenia operacyjnego. W chwili obecnej M. P. (1) nie zgłasza dolegliwości bólowych, co wskazuje na to, że miały one charakter przejściowy. Nadal wymaga on leczenia rehabilitacyjnego poprzez wykonywanie ćwiczeń wzmacniających mięśnie operowanej kończyny. Powód w związku z przebyłym wypadkiem i jego trwałymi następstwami w postaci zaniku mięśniowego uda prawego, wydłużenia kończyny dolnej prawej o 1 cm i deformacji uda w miejscu złamania doznał trwałego uszczerbku na zdrowiu w wysokości 8%. Skutki wypadku ograniczają ogólną jego sprawność, zwłaszcza funkcjonalność prawej kończyny dolnej. W chwili obecnej nie stwierdza się innych negatywnych skutków zdarzenia niż dotychczas stwierdzone, w przyszłości również takie nie wystąpią. Ogólny stan zdrowia M. P. (1) jest dobry, a rokowania co do wyleczenia złamania są pomyślne. Możliwe jest odzyskanie przez powoda pełnej sprawności fizycznej, co wiąże się z uzyskaniem pełnego zrostu i zakończeniem leczenia. Nie ma przeciwwskazań do wykonywania i podejmowania określonych czynności i prac w związku z doznanym przez niego urazem. Z uwagi na rodzaj urazu i zastosowane leczenie M. P. (1) wymagał pomocy ze strony osób trzecich przy wykonywaniu niektórych czynności życia codziennego, np. w dojazdach do szkoły, lekarza czy przyrządzaniu posiłków

przez okres około 6 tygodni w zakresie 6 godzin dziennie, następnie przez około 2 miesięcy w zakresie 2 godzin dziennie. Po uzyskaniu pełnego zrostu i przebudowy kostnej oraz usunięcia zespolenia teoretycznie powód powinien powrócić do stanu zdrowia umożliwiającego normalne funkcjonowanie, jednakże po urazie, jaki doznał nie zaleca się uprawiania sportów ekstremalnych.

(dowód: opinia biegłego A. M. – k. 107-110, pisemna opinia uzupełniająca biegłego A. M. – k. 134)

W chwili obecnej stan zdrowia M. P. (1) nie wymaga specjalistycznej rehabilitacji w ośrodkach rehabilitacyjnych. Powód powinien ćwiczyć w warunkach domowych przede wszystkim ćwiczenia izometryczne, aby wzmacniać mięsień czworogłowy uda prawego. W badaniu nie stwierdzono żadnych deficytów ruchowych. Porusza się on bez żadnych problemów, nie uprawia sportów wymagających niekontrolowanego obciążania kończyny, np. piłki nożnej, nie ma jednak problemu z codzienną aktywnością fizyczną. Rokowania co do dalszego stanu zdrowia są pomyślne. Na chwilę obecną powód jest osobą aktywną i jego stan zdrowia pozwala na dobre funkcjonowanie w codziennym życiu.

(dowód: opinia biegłego S. M. – k. 128-131)

Sąd zważył, co następuje:

Przyjęty za podstawę rozstrzygnięcia stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie zeznań świadka M. P. (2), dokumentów przedłożonych przez strony postępowania, a także opinii biegłego z zakresu ortopedii i traumatologii oraz opinii biegłego z zakresu rehabilitacji ogólnej. Sąd uznał je za wiarygodne i przyjął jako podstawę ustaleń faktycznych w sprawie. W tej sytuacji Sąd dał wiarę zeznaniom świadka oraz uznał opinie biegłych za fachowe, rzetelne i bezstronne, opierając na tym rozstrzygnięcie sprawy. Biegły sądowy z zakresu (...) w sposób wyczerpujący opisał typowe - z punktu widzenia medycznego – objawy jakich doznał powód wskutek wypadku. Biegły dokonał analizy ortopedycznego stanu powoda i rzeczowo uzasadnił przyporządkowanie występujących u niego dolegliwości. Nadto biegły wskazał na stopień uszczerbku na zdrowiu, jakiego wskutek wypadku doznał powód i określił rokowania na przyszłość w związku z doznanymi urazami. Biegła S. M. wypowiedziała się natomiast w kwestii konieczności dalszej rehabilitacji powoda, wpływu zdarzenia na jego aktywność, ewentualnych przeciwwskazań do wykonywania określonych czynności lub pracy, a także ryzyka dalszych negatywnych następstw odniesionych urazów.

Zasada odpowiedzialności pozwanego za szkodę nie była pomiędzy stronami sporna, gdyż strona pozwana nie kwestionując jej na etapie postępowania likwidacyjnego uznała roszczenia powoda z tytułu zadośćuczynienia za krzywdę oraz zwrotu kosztów sprawowanej opieki i przyznała mu z kwotą 5.600 zł tytułem zadośćuczynienia oraz kwotę 616 zł tytułem zwrotu kosztów opieki osoby trzeciej, tj. łącznie kwotę 6.216,00 zł. Również w niniejszym postępowaniu strona pozwana nie zakwestionowała swojej odpowiedzialności.

Biorąc pod uwagę powyższe okoliczności oraz ustalenia faktyczne dokonane w sprawie, które pozostawały bezsporne, należało uznać, iż podstawę prawną odpowiedzialności pozwanego (...) S.A. w W. stanowi art. 436§2 k.c. w zw. z art. 415 k.c. i art. 34 ust. 1 ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, U. (...) i P. (...) (Dz. U. z 2013 r., poz. 392 ze zm.).

Trzeba przy tym zauważyć, że poza sporem pozostawał zarówno sam fakt wypadku, jak i jego konsekwencje zdrowotne dla powoda. Kwestią sporną w niniejszej sprawie pozostała wysokość zadośćuczynienia należnego powodowi. Z jednej strony bowiem powód określił w pozwie całkowitą wysokość zadośćuczynienia, przysługującego mu z tytułu cierpień fizycznych i psychicznych na kwotę 40.000 zł, a z drugiej ubezpieczyciel wyszacował tę wysokość na kwotę 5.600 zł. Podobnie kwestią sporną okazała się wysokość roszczenia powoda o odszkodowanie tytułem zwrotu kosztów dojazdów, zakupu środków medycznych, leków i artykułów higienicznych oraz kosztów opieki nad powodem przez osobę trzecią, a także ustalenia odpowiedzialności pozwanego na przyszłość na skutki zdarzenia z dnia 12 grudnia 2015r.

Zgodnie z art. 444 § 1 k.c. w razie uszkodzenia ciała lub wywołania rozstroju zdrowia naprawienie szkody obejmuje wszelkie wyniki z tego powodu koszty. Na żądanie poszkodowanego zobowiązany do naprawienia szkody powinien wyłożyć z góry sumę potrzebną na koszty leczenia, a jeżeli poszkodowany stał się inwalidą, także sumę potrzebną na

koszty przygotowania do innego zawodu. W myśl zaś przepisu art. 445 § 1 k.c. w wypadkach przewidzianych w artykule poprzedzającym sąd może przyznać poszkodowanemu odpowiednią sumę tytułem zadośćuczynienia pieniężnego za doznaną krzywdę. Krzywda jest niemajątkową postacią szkody, zaś zadośćuczynienie ma za zadanie przede wszystkim zrehabilitowanie krzywdy.

Oceniając kwestię zadośćuczynienia za doznaną krzywdę Sąd w całości podzielił pogląd wyrażony w uzasadnieniu wyroku Sądu Apelacyjnego w Krakowie z dnia 22.11.2012 r. sygn. I ACa 1007/12 (publ. LEX nr 1236695), zgodnie z którym dla ustalenia krzywdy podstawowe znaczenie dla określenia odpowiedniej sumy, która miałaby stanowić jej pieniężną kompensatę konieczne jest uwzględnienie: rodzaju naruszonego dobra, zakresu (natężenia i czasu trwania) naruszenia, trwałość skutków naruszenia i stopnia ich uciążliwości. W żadnym wypadku ustalony stopień utraty zdrowia nie jest równoznaczny z rozmiarem krzywdy i wielkością zadośćuczynienia. Przedmiotem obszernej analizy piśmiennictwa i orzecznictwa są kryteria, jakimi należy się kierować przy ustaleniu sumy zadośćuczynienia korespondującej z doznaną krzywdą. W tym miejscu Sąd zwraca uwagę na reprezentatywny pogląd przywołany w uzasadnieniu wyroku Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dnia 10.01.2013 r. sygn. I ACa 640/12 (publ. L (...) nr 1280120), w myśl którego określając wysokość odpowiedniej sumy, sąd powinien niewątpliwie kierować się celami oraz charakterem zadośćuczynienia i uwzględnić wszystkie okoliczności mające wpływ na rozmiar doznanej szkody niemajątkowej. Podstawowe znaczenie musi mieć rozmiar doznanej krzywdy, o którym decydują przede wszystkim takie czynniki, jak rodzaj uszkodzenia ciała czy rozstroju zdrowia, ich nieodwracalny charakter polegający zwłaszcza na kalectwie, długotrwałość i przebieg procesu leczenia, stopień cierpień fizycznych i psychicznych, ich intensywność i długotrwałość, wiek poszkodowanego i jego szanse na przyszłość oraz poczucie nieprzydatności społecznej. Zadośćuczynienie powinno uwzględniać rozmiar doznanej krzywdy, przy czym zindywidualizowana ocena kryteriów decydujących o jego wysokości pozostawiona jest uznaniu sędziowskiemu (por. wyrok Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dnia 23 maja 2016 r., sygn. I ACa 278/15, L (...) nr 2061825).

Przenosząc powyższe rozważania na grunt niniejszej sprawy Sąd uznał za uzasadnione żądanie pozwu w zakresie zadośćuczynienia w wysokości 34.400 zł, przy uwzględnieniu kwoty wypłaconej przez pozwanego w postępowaniu likwidacyjnym w wysokości 5.600 zł. W ocenie Sądu kwota 40.000 zł jest „odpowiednia”, stanowiąca realną wartość ekonomiczną, a z drugiej strony utrzymana w rozsądnych granicach, odpowiadających aktualnym warunkom i przeciętnej stopie życiowej społeczeństwa. Określając wysokość zadośćuczynienia, Sąd kierował się kompensacyjnym charakterem tego świadczenia uwzględniając jednocześnie wszystkie okoliczności mające wpływ na rozmiar doznanej szkody niemajątkowej. Podstawowe znaczenie miały takie czynniki, jak rodzaj uszkodzenia ciała, długotrwałość i przebieg procesu leczenia, stopień cierpień fizycznych i psychicznych, ich intensywność i długotrwałość, wiek poszkodowanego i jego szanse na przyszłość. Wskazać należy w tym miejscu, że stopień trwałego uszczerbku na zdrowiu powoda ustalony przez biegłego A. M. wynosi 8%. Podkreślić należy okoliczność, że wskutek wypadku powód doznał trwałych i nieodwracalnych szkód: w postaci zaniku mięśniowego uda prawego, wydłużenia kończyny dolnej prawej o 1 cm i deformacji uda w miejscu złamania

Zwrócić nadto należy uwagę na to, że powód w chwili wypadku był osobą bardzo młodą (15 lat), która wskutek urazu pozbawiona została możliwości prowadzenia czynnego trybu życia. Okoliczność ta ma istotne znaczenie dla rozstrzygnięcia, gdyż jak wskazuje się w orzecznictwie, określenie wysokości zadośćuczynienia za doznaną krzywdę w razie uszkodzenia ciała powinno opierać się na obiektywnych i sprawdzalnych kryteriach, kierować się jego celami i charakterem, przy uwzględnieniu jednak indywidualnej sytuacji stron. Istotnym elementem indywidualizującym jest wiek poszkodowanego. Intensywność cierpień jest większa u człowieka młodego, skazanego na rezygnację z radości życia, jaką daje zdrowie, możliwość pracy i osobistego rozwoju (wyrok SN z 12.09.2002 r., IV CKN 1266/00, l (...) nr 80272).

Reasumując, całokształt okoliczności ujawnionych w sprawie uzasadnia przekonanie, iż kwota 40.000 zł jako adekwatna do doznanego przez powoda trwałego uszczerbku na zdrowiu, przeżywanego cierpienia oraz konsekwencji doznanych obrażeń ciała winna w całości zaspokoić roszczenia powoda z tytułu zadośćuczynienia za doznaną krzywdę. Od tak ustalonej kwoty Sąd odliczył kwotę wypłaconą przez pozwanego w toku postępowania likwidacyjnego (5.600

zł) i zasądził od niego na rzecz powoda kwotę 34.400 zł tytułem zadośćuczynienia za doznaną krzywdę z ustawowymi odsetkami od dnia 26.09.2016 r. do dnia zapłaty zgodnie z żądaniem pozwu.

Odnosząc się w dalszej kolejności do żądania powoda w zakresie odszkodowania tytułem zwrotu kosztów związanych z wypadkiem Sąd dostrzegł treść art. 444 k.c., wedle którego w razie uszkodzenia ciała lub wywołania rozstroju zdrowia naprawienie szkody obejmuje wszelkie wynikiłe z tego powodu koszty.

Powód domagał się zasądzenia łącznej kwoty 8.101,73 zł, na którą składała się kwota 1.276,73 zł tytułem kosztów dojazdów do Wojewódzkiego (...) w O. prywatnym samochodem, kwota 57,80 zł tytułem kosztów dojazdów do Wojewódzkiego (...) w O. autobusem i taksówką, kwota 108,00 zł tytułem opłat parkingowych, kwota 2.090,00 zł tytułem kosztów zabiegów terapeutycznych, kwota 268,88 zł tytułem kosztów zakupu środków medycznych, leków i artykułów higienicznych, a także kwota 4.300,32 zł, tytułem kosztów opieki sprawowanej nad powodem przez osoby trzecie. Sąd orzekający w niniejszej sprawie w zakresie ustalania zasadności zwrotu kosztów dojazdów do szpitala, kosztów zabiegów terapeutycznych, zakupu środków medycznych, leków i artykułów higienicznych oparł się na przedłożonych przez powoda szczegółowych dowodach, w postaci paragonów fiskalnych, faktur VAT oraz rachunków, które poddał analizie w zestawieniu z kartami leczenia powoda i w rezultacie przyjął za zasadny zwrot kwoty 1.276,73 zł tytułem kosztów dojazdów do Wojewódzkiego (...) w O. prywatnym samochodem, kwoty 57,80 zł tytułem kosztów dojazdów do Wojewódzkiego (...) w O. autobusem i taksówką, kwoty 108,00 zł tytułem opłat parkingowych, kwoty 2.090,00 zł tytułem kosztów zabiegów terapeutycznych oraz kwoty 268,88 zł tytułem kosztów zakupu środków medycznych, leków i artykułów higienicznych. W ocenie Sądu stanowisko pozwanego, że powód nie uzasadnił potrzeby skorzystania z opieki psychologa i fizjoterapeuty, bo mógł skorzystać z bezpłatnych świadczeń z N. (...) jest nie do przyjęcia w realiach powszechnie znanych i nie wymagających na tą okoliczność żadnych dowodów. Młody, 15-letni człowiek pomocy wymagał niezwłocznie i nie mógł czekać miesiącami na tą pomoc. Podobnie w ocenie Sądu nie wymaga szczególnej argumentacji potrzeba wizyt rodziców w szpitalu, po przebytej operacji i traumatycznym zdarzeniu. Tak więc i w tej kwestii nie sposób podzielić stanowiska pozwanego, że powód nie wykazał zasadności codziennych jego odwiedzin przez rodziców w szpitalu.

Rozważając kwestię roszczenia odszkodowawczego powoda w zakresie kosztów opieki osób trzecich Sąd uznał je za usprawiedliwione co do zasady. Wprawdzie opiekę nad powodem sprawowała jego matka, ale przyznanie odszkodowania z tego tytułu nie jest uzależnione od wykazania, że poszkodowany efektywnie wydał odpowiednie kwoty na koszty opieki. Fakt, iż opiekę nad poszkodowanym sprawowała bliska mu osoba, nie pozbawia powoda prawa do żądania odszkodowania w zakresie kosztów, które musiałaby ponieść z tego tytułu. Zgodnie z utrwalonym orzecznictwem, poszkodowany nie jest bowiem zobowiązany do udowodnienia poniesionych w tym zakresie wydatków i może dochodzić roszczenia także wówczas, jeżeli opiekę nad nim sprawują osoby najbliższe (por. wyroki Sądu Najwyższego z dnia 26 lipca 1977 r. I CR 143/77, L. (...) 7971; z dnia 04 marca 1969 r. I PR 28/69, L. (...) 12179; z dnia 11 marca 1976 r. IV CR 50/76, L. (...)2015). Przechodząc na grunt przedmiotowej sprawy Sąd uznał roszczenie powoda za zasadne w zakresie 372 godzin opieki. Sąd w tym kontekście oparł się na opinii biegłego sądowego z zakresu ortopedii A. M., zgodnie z którą pomoc powodowi niezbędna była przez okres około 6 tygodni w zakresie 6 godzin dziennie, następnie przez około 2 miesiące w zakresie 2 godzin dziennie. Tak wyrażone stanowisko nie spotkało się z krytyką żadnej ze stron, a zatem mogło stanowić podstawę rozstrzygnięcia omawianej kwestii.

Zdaniem Sądu brak jest jednak postaw do zastosowania w sprawie stawki w wysokości 11,56 zł za godzinę opieki zgodnie z żądaniem powoda. Wysokość roboczogodziny ustalono uwzględniając kwotę minimalnego wynagrodzenia netto obowiązującego w 2016r. - 1.355,00 zł oraz przeciętną liczbę godzin przepracowanych w miesiącu - 160 godzin i przyjęto stawkę za godzinę w wysokości 8,00 zł. Taką też stawkę za godzinę opieki przyjął sam pozwany wypłacając odszkodowanie w kwocie 616 złotych.

Wobec powyższego w tym zakresie Sąd uznał za zasadne przyznanie powodowi kwoty 2.976,00 zł. Od tak ustalonej kwoty Sąd odliczył kwotę wypłaconą przez pozwanego w toku postępowania likwidacyjnego (616 zł) i zasądził od niego na rzecz powoda kwotę 2.360,00 zł tytułem kosztów opieki przez osoby trzecie. W pozostałym zakresie Sąd oddalił powództwo.

W konkluzji wskazać należy, że na zasadzoną łączną kwotę tytułem odszkodowania, tj. 6.161,41 zł składała się kwota 1.276,73 zł tytułem kosztów dojazdów do Wojewódzkiego (...) w O. prywatnym samochodem, kwota 57,80 zł tytułem kosztów dojazdów do Wojewódzkiego (...) w O. autobusem i taksówką, kwota 108,00 zł tytułem opłat parkingowych, kwota 2.090,00 zł tytułem kosztów zabiegów terapeutycznych, kwota 268,88 zł tytułem kosztów zakupu środków medycznych, leków i artykułów higienicznych, a także kwota 2.360,00 zł tytułem kosztów opieki sprawowanej przez osoby trzecie wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 26.09.2016 r. W pozostałym zakresie powództwo należało oddalić.

W związku z cofnięciem powództwa przez pełnomocnika powoda pismem z dnia 16.02.2018r. w zakresie kwoty 889,66 zł Sąd umorzył postępowanie w tej części.

Oddaleniu podlegało także roszczenie powoda o ustalenie odpowiedzialności pozwanego na przyszłość za skutki zdarzenia z dnia 12 grudnia 2015r. Biegły z zakresu ortopedii A. M. w sporządzonej opinii wskazał, że w przyszłości nie wystąpią inne negatywne skutki zdarzenia niż dotychczas stwierdzone (dowód: opinia biegłego A. M. – k. 107-110). Również w opinii biegłej z zakresu rehabilitacji medycznej S. M. rokowania co do dalszego stanu zdrowia są pomyślne (dowód: opinia biegłego S. M. – k. 128-131).

W świetle tak sformułowanych wniosków biegłych trudno doszukać się po stronie powoda interesu prawnego dla stwierdzenia odpowiedzialności pozwanego na przyszłość. Na marginesie wskazać należy, że w przypadku wystąpienia „nowej” szkody pozostającej w związku przyczynowym z wypadkiem komunikacyjnym, powód będzie mógł w terminie 3 lat od powzięcia wiadomości o jej wystąpieniu dochodzić jej naprawienia na drodze sądowej (art. 442 1 § 3 k.c.).

Orzekając o kosztach procesu na podstawie art. 98 k.p.c. w oparciu o zasadę odpowiedzialności za wynik postępowania, zgodnie z którym strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony, zasądził od pozwanego (...) S.A. z siedzibą w W. na rzecz powoda M. P. (1) kwotę 3.617 zł tytułem kosztów postępowania, na którą składały się koszty zastępstwa procesowego (3.600 zł) oraz opłata skarbową od pełnomocnictwa (17 zł).

Uwzględniając zwolnienie powoda od kosztów sądowych oraz wynik postępowania, Sąd na podstawie art. 113 ust. 1 ustawy z dnia 28.07.2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (tekst jedn. Dz. U. z 2015 r., poz. 1025 ze zm.) nakazał pozwanemu (...) Towarzystwu (...) S.A. z siedzibą w W. uiścić na rzecz Skarbu Państwa – kasy Sądu Rejonowego w Giżycku kwotę 3.360,15 zł tytułem opłaty sądowej i poniesionych w sprawie wydatków.